

ממתק בפרשה

"ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל"

בסוף הפרשה הקודמת למדנו על שבעת ימי המלוואים- ימי הכנת הפהנים עצמם לעבודה במשכן, ובצווי לאהרן ובניו הפהנים שלא לצאת מפתח אהל מועד עד שיסתימו ימים אלו. תחלת פרשתנו מדברת על היום שאחרי שבעת ימים אלו- היום השמיני (יום הקמת המשכן). ביום זה קורא משה לאהרן ולבניו ומצוה אותם להקריב כמה קרבנות (חטאת ועולה- קרבן אהרן ובניו. חטאת, עולה ושלמים- קרבן העם). אחר שעושים אהרן ובניו כדבר משה יוצאים אהרן ומשה ומברכים את העם (תחלה ברח אהרן לבדו את העם ואחר כך הוא ומשה ביחד). אש יורדת מהשמים ושוּרְפָת את הקרבנות כסימן לכך שהתקבלו הקרבנות לפני ה'.

בני אהרן, נדב ואביהוא, מקריבים קטרת במחתתם ללא צווי ה', יוצאת אש מן השמים וממיתה אותם. (סבת מותם נתונה במחלקת- יש אומרים שמתו פיון שהורו הלכה בפני משה רבן, יש אומרים על שנכנסו שכורים למשכן ויש גם דעות אחרות). אהרן מקבל עליו את הדין בשתיקה.

אגב מקרה זה מלמד משה את אהרן ובניו כמה הלכות הקשורות בעבודת הפהנים במשכן: האסור לעבד בשער ארה, בבגדים קרועים והאסור לעבוד שתווי יין (שכורים). משה כועס על אהרן ובניו הנותרים (אלעזר ואיתמר) על שלא אכלו את המנחה כפי שצוה אותם. אהרן מסביר למשה שבניו לא אכלו את המנחה בגלל מות אחיהם וגם ה' לא

היה רוצה שיאכלו קרבנות ביום כזה. משה מקבל את דברי אהרן.

בסוף הפרשה מלמדת אותנו התורה דיני כשרות בעלי חיים:

חיה ובהמה- יהיו כשרים בהצטרף שני תנאים אלו גם יחד:

1. מפריס פרסה ושסע שסע. 2. מעלה גרה.

דגים- דג כשר הוא דג שיש לו סנפיר וקשקשת.

עופות- עוף המתר באכילה הנו עוף ההולך על ארבע ויש לו כרעים ממעל לרגליו.

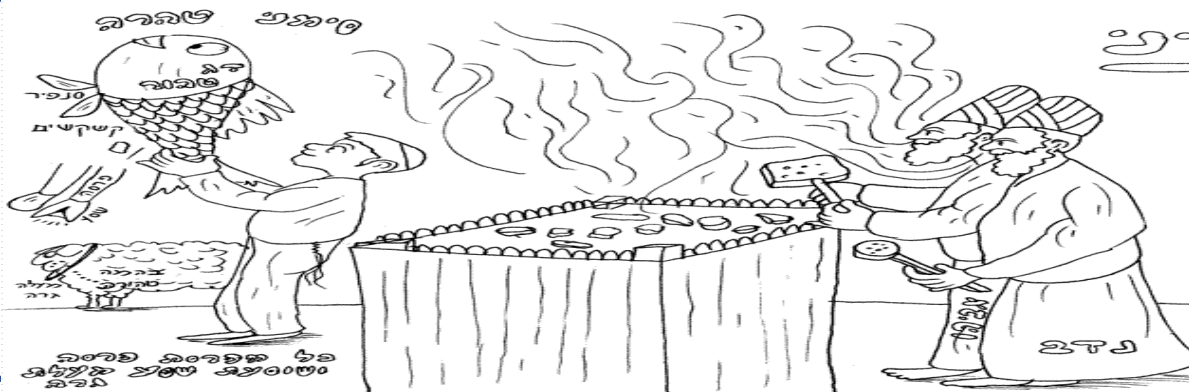
נציין שכיום אנו אוכלים רק בעלי חיים שנמסר לנו במסורת ברוחה שהם טהורים.

חידה בפרשה

1. מה הקטירו נדב ואביהוא?
2. דג שאין לו את זה אינו כשר.

את התשובות (עם שם+כיתה)

יש להכניס לתבת הרב עד יום רביעי.

"ואת הדאָה ואת האִיה למינה"

חז"ל אומרים לנו שכל חיה, בהמה או עוף שאסרה התורה באכילה, אסרה עם סבה.

לדגמא: חזיר- פינו שפראה עצמו טהור (מראה פרסותיו לאמר "אני טהור") וזוהי בעצם צביעות. חסידה- לפי שעושה חסד עם חברותיה, אך עם חברותיה בלבד- מי שהיא מפירה ולא עם שאר אנשים.

איה (עוף טמא) הוא העוף הקרוי גם ראה. התלמוד במסכת חליו מסביר מדוע נקרא שמו ראה לפי שרואה ביותר... עומד בבבל ורואה נבילה בארץ ישראל..

כלומר עוף זה אסור באכילה לפי שנמצא בחוץ לארץ- מקום טמא ומדבר רע על ארץ ישראל הקדושה..

כנגד מדה רעה זו של האיה עומדת מדה טובה הפוכה- "עין טובה".

נשתדל פלנו לראות את הדברים הטובים שבכל דבר ואף אם ראינו דברים פחות טובים, במקום לדבר פשוט נקום ונתקן אותם.. בהצלחה!

חצי הדרך עד שמתח תורה

רונית רצה לאמא שלה בגאווה רבה: "אמא, הגעתי לחצי הספרו!" זה היה הספר הראשון מעל מאה עמודים שהיא קראה לבד. אמא גם הייתה מאוד גאה בה. בחפזת פסח רונית התחילה לקרא יותר ועכשו היה נראה לאמא שעושה דבר לא יפסיק אותה. אחרי שעה היא שוב פעם קראה בקול רם, "עוד 25 עמודים!". וכך העדכוני המשיכו להגיע עד שרונית נכנסה לסלון עם חיוך ענק על הפנים, הניחה את הספר על השלחן והכריזה "סימתי!" שתיהן שמחו מאוד ושוחחו על הספור - על הדמויות, העלילה והמתח עד הסוף המפתיע.

ספר טוב יכול להשפיע עלינו בצורה מעניינת. לרב אנו לא רוצים לגמר משהו מהנה. ילדים רבים מלקקים גלידה לאט לאט כדי שהיא לא תגמר. מי רצה שהחפשה תסתיים? אבל ספר טוב אנו קוראים וקוראים, ומסרבים להניח אותו עד ע...מסיימים אותו! בשמחה נציג שהגענו לחצי, בידיעה שיש עוד חלקים מעולים שמחכים לנו בפרשת שמיני יש שתי הערות מעניינות שחכמים תלמודיים בשם 'סופרים' ציגו. בפרק י' פסוק ט"ז במלים "דרש דרש" קבעו ה'סופרים' שמלים אלו הן 'חצי התורה בתבות'. כלומר עד 'דרש' הראשון יש חצי המלים של התורה כלה, ומה'דרש' השני והלאה החצי השני. ובפרק י"א, פסוק מ"ב, ציגו ה'סופרים' שהאות וא"ו במלה גחון היא האות האמצעית של כל התורה כלה. (הפסוק האמצעי מופיע בפרשת תזריע). מתוך אהבה וחבור עמק לתורה סופרים אלו למדו אותנו לקח עצום בחבור לכל אות ולכל מלה כחלק ממסורת הקדושה שלנו. בקריאה ולמוד של התורה אסור לדלג על אף אות. אם יש מלה לא מובנת אין להרים ידים ולהמשיך, יש לחקר ולדרש כל מלה ואות. כל אות קדושה!

בברכת שבת שלום,
הרב גלעד כהן רב ביה"ס
ואמיר שני יועץ ביה"ס